

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola, Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

19. Augusti. Rarus foret, qui defectus suos undequaque agnosceret, nisi Deus ei specialiter revelaret. S. Ignat. ap. Martin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

dum est, magis nos pro momentaneis sollicitos esse, quàm æternis!

Cui magis debita est sollicitudo, quàm virtuti? cui magis cura obnoxia, quam omnia curanti? neglexisse omnia, adeò vitium non est, ut laudabile esse possit; in virtutis verò studio negligentem extitisse, inexcusabile manet.

19. Augusti.

Rarus foret, qui defectus suos undequaque agnosceret, nisi Deus ei specialiter revelaret. S. Ignat. ap. Martin.

Pessima infirmi constitutio est, dum ægritudinem, quâ maximè laborat, minimè sentit. Ut gratulandum illi est, qui se ægrum sentit; ità vitia sua videre felicitatis est. Uterque curam anhelat, & spem habet emendationis.

Agnata nobis cæcitas est. Ut vultus ipse suos nemo videt, ita nec nævos; adeò subtilia nempe nunc vitia sunt, ut etiam melior oculus ea ægrè discernat à virtute.

Parum habet ingenii, qui errata sua excusare non sciat; artem hanc sinè magistro parvuli nôrunt; si excusari facile non possint, possunt colorari; pulchra illis nomi-

na,

na, speciosa pallia præfigere, operosum non est.

Amor proprius in Orbe dominatum tenet, ac tanto glaucomate oculos inficit, ut omnia, quæ propria sunt, sancta esse videantur; facile corrigerentur vitia, sed quia latent ignota, radices agunt.

20. Augusti.

Animarum curatores nullâ re magis, quam spiritu egent, ne, dum aliorum salutem curant, de sua periclitentur. S. Ignat. ap. Ribad. l. 7. c. 17.

Multi ovium pastores non harum commoda, sed las earum, & lanam quærunt; non ut æternùm illæ, sed temporaliter ipsi vivant. Quid à negotiatoribus, isti, quid à mercenariis differant? discerna. Qui servit altari, ut inde vivat, foret tolerabile; sed ex altari fastum alere, foveere vanitatem, nutrire scelera, hoc est Christi patrimonium prodigere, hoc est furari de altari.

Oves, non spiritum curare, est se perdere, & illas non luctari. Pauca fiunt conversiones, quia rari sunt boni pastores, quod